

Full diocesà

13 de març del 2016

p4 i 5 –Els missioners laics van sortir de Missió

p6 i 7 –Preparem-nos per a la confessió

Enviats a reconciliar

Aquest és el lema del Dia del Seminari que se celebra avui diumenge, per no fer-lo coincidir amb la festivitat del Diumenge de Rams.

En aquest Any Sant de la Misericòrdia, estem experimentant més que mai com el Senyor ens ofereix, com a do, el seu amor que perdona, reconcilia i suscita en nosaltres de nou l'esperança. És un amor que converteix els cors i dóna la pau. Quanta necessitat té el món de comprendre i acollir la misericòrdia de Déu! Un món massa vegades ferit per la sospita, el ressentiment, la injustícia i la venjança.

No en tenim cap dubte: el món té necessitat dels preveres, mi-

nistres de la misericòrdia. Homes enviats a guarir una humanitat trencada. A aixecar la humanitat caiguda. Perquè l'Església, que és mare, no es resigna només a acompanyar el dolor del món. Sinó que vol anar a l'arrel, a la causa d'aquest dolor, i amb la capacitat redemptora de Jesucrist, fer homes i dones nous.

Tant de bo que el Dia del Seminari ens serveixi per a ser més conscients, amb la nostra pregària i ajuda, de la necessitat urgent de vocacions sacerdotals per al Poble de Déu. Oferim també la nostra oració pels sacerdots, agraint a Déu el do dels sacerdots, perquè siguin instrument de la seva misericòrdia en enviar-los a reconciliar, posant a les seves mans la gràcia del perdó.

«Jesús s'alçà i digué a la dona: On són? Ningú no t'ha condemnat?»

Diümenge V de quaresma / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor, el qui obrí enmig del mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui féu sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals feréstecs, xacals i estruços em glorificaran en veure que poso aigua en el desert, que abunden els rius en la solitud perquè begui el meu poble, que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meua lloança.» (43,16-21)

Salm responsorial

És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!
(Salm 125)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir els considero desavantatjosos comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'heavingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo escòria a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols sóc just gràcies a una justícia meua guanyada perquè he observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que Déu dóna als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrere i llançar-me tot jo cap allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.
(3,8-14)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Olivetes i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn, i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li portaren una dona que havia estat sorpresa cometent adulteri. La posaren al mig i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les, aquestes dones. I vós, què hi dieu?» Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra amb el dit. Ells continuaren insistint amb la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres.» Després s'ajupí i continuà dibuixant a terra. Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: «On són? Ningú no t'ha condemnat?» Ella contestà: «Ningú, Senyor.» Jesús digué: «Tampoc jo et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.» (8,1-11)

«Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més»

Mirades

Josep Molist i Rifà, prev.

En la litúrgia romana tradicional, aquest seria el primer diumenge de Passió. Es cobrien les creus del temple. En el clima celebratiu s'hi podia palpar la mirada entristida dels deixebles que acompanyen el Mestre en el camí cap al Calvari.

El textos bíblics que prescriu el leccionari hodiern ens ofereixen tres mirades. La primera, la del profeta i el salmista. Mirada confiada que espera veure sorgir rius d'aigua enmig de la solitud del Nègueb, el desert del sud. És una mirada que somnia i anhela benestar. Prefiguració del baptisme, que ha de vivificar la humanitat assedegada.

La segona mirada és la de l'Apòstol. La trobem en la retrospectiva del seu relat autobiogràfic, escrit vint anys després d'aquell moment d'il·luminació, quan anava aplegat cap a Damasc. Pau, convençut d'haver trobat el principi i fonament de la seva vida, espera i desitja arribar a la plenitud de la comunió amb Jesucrist, a qui estima sense reserves. És la mirada apassionada d'un home lliure tocat pel do de la gràcia.

La tercera és la mirada de Jesús. L'escenari són els atris del temple. Els mestres de la Llei i els fariseus de mirada insidiosa i lasciva pretenen portar el jutge a judici. En ocasió d'un aldarull del qual no se'ns expliquen detalls, havent enxampat una noia però no pas l'home amb qui jeia, els buscadors de raons pretenen comprometre Jesús implicant-lo en un judici popular en què, segons la norma legal escrita en Dt 17,7, els testimonis del pecat n'havien de ser els primers justiciers. Cap d'ells, però, no podrà emetre el judici de Déu, sinó solament Jesús, perquè és l'únic que no té pecat. I Jesús la mirà amb tendresa.

La imatge

Jesús i la dona adúltera (1532).
Lucas Cranach el Vell. **Museum of Fine Arts (Budapest).**

Jesús amb agudesia salva la dona adúltera. No la disculpa, fent veure que està bé el que està malament. Perdona perquè coneix el Pare; salva perquè estima; corregeix sense ferir perquè respecta; responsabilitza i dona confiança perquè veu en l'altre una persona. A nosaltres, pecadors, Jesucrist continua oferint-nos aquest mateix tracte.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

14 dilluns

—Santa Matilde, religiosa (*968)
Daniel 13,1-9.15-17.19-30.33-62 /
Salm 22 / Joan 8,12-20

15 dimarts

—Santa Madrona, màrtir(s.X)
Nombres 21,4-9 / Salm 101 /
Joan 8,21-30

16 dimecres

—Sant Heribert, bisbe (970-1021)
—Santa Eusèbia, religiosa (*680)
Daniel 3,14-20.91-92.95 / Salm
Daniel 3,52.53.54.55.56 /
Joan 8,31-42

17 dijous

—Sant Patrici bisbe (372-460)
Gènesi 17,3-9 / Salm 104 /
Joan 8,51-59

18 divendres

—Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i
doctor de l'Església (315-386)
—Sant Salvador d'Horta, religiós
(1520-1567)
Jeremies 20,10-13 / Salm 17 /
Joan 10,31-42

19 dissabte

—Sant Josep, espòs de la Verge Maria
2 Samuel 7,4-5a.12-14a,19 / Salm
88 / Romans 4,13,16-18,22 / Mateu
1,16,18-21,24a

20 diumenge de Rams / Cicle C

—Santa Teodòsia, màrtir (*307)
Abans de la processó: Lluc 19,28-40.
Missa Isaïes 50,4-7 / Salm 21 / Fili-
pencs 2,6-11 / Lluc 22,14-,23,56

Missió Popular Parroquial: els missioners laics surten de missió

El Sant Pare, en la butlla *Misericordiae vultus*, invitava les parròquies a organitzar «[...] missions per al poble, de manera que aquests missioners siguin anunciadors de l'alegria del perdó [...]» (MV18). El bisbe Xavier, acollint-se a aquesta invitació, va demanar a la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar que organitzés a la nostra diòcesi una Missió Popular Parroquial.

Així, doncs, s'oferí a les parròquies, primer de tot, un material perquè els rectors poguessin formar les persones de la seva parròquia per tal de poder dur a terme la Missió. Després, a finals del mes de gener, tingué lloc al Seminari un recés de preparació per a tots aquests missioners laics que s'havien anat formant. El senyor bisbe conduí aquest recés a través de tres meditacions.

El dia 10 de febrer, Dimecres de Cendra, va començar la Missió Popular Parroquial a la majoria de parròquies grans del bisbat. Primer hi hagué una cerimònia d'enviament dels missioners per part de cada rector. Les activitats que s'han dut a terme han estat les següents:

Presència: Alguns missioners van participar en aquesta activitat amb la seva presència silenciosa i orant, beneint els carrers, les places i els diferents barris dels pobles. A cada lloc on pregaven hi enganxaven la paraula «presència» perquè se sabés que aquella llar havia estat beneïda.

Conferències del bisbe: El senyor bisbe va oferir algunes conferències sobre l'Any de la Misericòrdia a les parròquies que ho varen demanar. Aquestes conferències tingueren, en alguns casos, un caire querigmàtic.

Aquesta conferència, juntament amb el vídeo recomanat, està penjada a la web del bisbat.

Any Sant de
la Misericòrdia:
tots som
missioners!

5 –notícies del bisbat

24 Hores per al Senyor: Aquesta iniciativa de pregària i adoració del Santíssim tingué molt bona acollença, amb diferents moments de reflexió personal, eucaristia, rés del rosari, confessions, viacrucis, laudes, vespres i música.

Sopars solidaris: Aprofitant, en la majoria de casos, la jornada contra la fam de Mans Unides, van tenir lloc aquests sopars solidaris amb molta assistència de públic.

Una llum en la nit: Els joves foren els encarregats d'organitzar aquesta altra activitat, amb una adoració del Santíssim i cants, convidant altres joves del carrer a entrar a l'església i tenir-hi un moment de pregària. Tots els joves participants van quedar molt contents de l'experiència.

Testimoni missioner: En alguna parròquia hi va haver també el testimoni d'algun missioner dels que estan en països de missió.

Caminades, bicicletada, marxes i trobades de la comunitat: Algunes parròquies van organitzar caminades o marxes populars i algun dinar de la comunitat aprofitant els diumenges de Quaresma.

Germanetes de l'Anyell: Aquestes religioses van visitar algunes parròquies i van fer un recorregut orant pels carrers, un dinar de germanor, estada amb els grups de catequesi i, també, el «porta a porta» per algunes llars anunciant l'Evangeli o les propostes de la MPP; una colpidora experiència que no va deixar ningú indiferent.

Testimoni de l'Església perseguida: L'organització Ajuda a l'Església Necessitada va oferir el seu testimoni a

les parròquies que ho van demanar. Ariadna Blanco féu un retrat de la situació dels 200 milions de cristians perseguits en el món; fou un testimoni molt interessant i actual.

Sessions de cinefòrum: Diverses pel·lícules es van passar a les diferents parròquies en format cinefòrum. L'encarregat, en la gran majoria dels casos, de conduir les sessions fou el P. Jordi Castanyer.

Concerts de música religiosa: Hi hagué alguns concerts al carrer i a dins de les esglésies, la majoria d'ells a càrrec del grup diocesà Worship.

Totes aquestes activitats i iniciatives es van dur a terme del 10 al 28 de febrer. Cal destacar el treball, la il·lusió i l'interès de moltes parròquies i missioners laics que hi van

participar. També el bon acolliment entre la resta de fidels. Tota la comunitat –grups de Càritas, visitadors de malalts, catequistes, monges...–, hi va participar, sortint als carrers, a les perifèries. Tota la parròquia va estar en Missió. Les activitats es van realitzar en diferents llocs dels pobles, no només als locals parroquials. Va ser un «sortir» de tota la comunitat.

I ara, què? Què fer després de la Missió? Totes les persones que s'han sentit «tocades» pel Senyor poden avançar a través de la pastoral de la seva parròquia. Des de la diòcesi, la Delegació d'Evangelització i Apostolat Seglar ofereix dues activitats: el Curs Alpha o el Curs Nova Vida.

Siguem tots missioners, portem la bona notícia arreu!

Les 30 preguntes proposades pel Papa per a preparar-nos per a la confessió

Redacció

En la Quaresma 2015, el papa Francesc va obsequiar els fidels a la plaça de Sant Pere amb un fullet especial titulat «Custodia el cor», que va ser lliurat per diversos indigents de Roma i que té una sèrie d'importants recursos per al camí de conversió cap a la Setmana Santa.

Entre els diferents recursos plantejats pel Sant Pare hi ha un examen de consciència de trenta preguntes per a fer una bona confessió, així com una breu explicació sobre les raons per a acudir al sagrament.

A la pregunta per què confessar-se?, el fullet contesta: «Perquè som pecadores! És a dir, pensem i actuem de manera contrària a l'Evangelí. Qui diu que no té sense pecat és un mentider o un cec. En el sagrament, Déu Pare perdona els qui, havent negat la seva condició de fills, es confessen dels seus pecats i reconeixen la misericòrdia de Déu.»

Per a confessar-se, prossegueix el text, és necessari co-

mençar escoltant la veu de Déu seguit de l'examen de consciència, el penediment i el propòsit d'esmena, la invocació de la misericòrdia divina que se'ns concedeix gratuïtament mitjançant l'absolució, la confessió dels pecats al sacerdot, la satisfacció o compliment de la penitència imposada i, finalment, la lloança a Déu per mitjà d'una vida renovada.

En relació a Déu

- Solament em dirigeixo a Déu en cas de necessitat?
- Participo regularment en la missa els diumenges i dies de festa?
- Començo i acabo la meva jornada amb l'oració?
- ¿He blasfemat el nom de Déu, de la Verge, dels sants?
- M'he avergonyit de manifestar-me com a catòlic?
- Què faig per créixer espiritualment, com ho faig, quan ho faig?
- Em rebel·lo contra els dissenys de Déu?
- Pretenc que ell faci la meva voluntat?

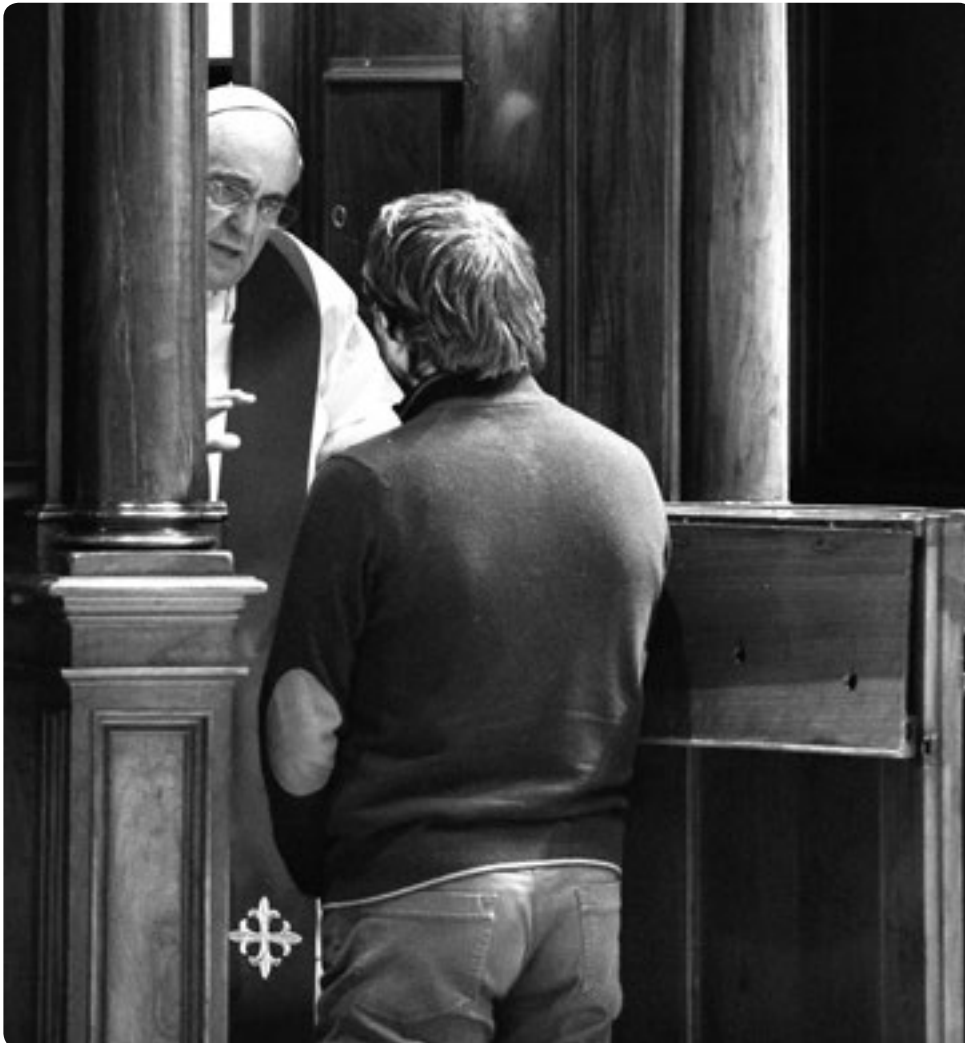
En relació als altres

- ¿Sé perdonar, tinc comprensió, ajudo el meu proïsme?
- Jutjo sense pietat tant de pensament com de paraula?
- ¿He calumniat, robat, menyspreat els humils i els indefensos?
- ¿Sóc envejós, colèric o parcial?
- ¿M'avergonyeixo de la carn dels meus germans, em preocupo dels pobres i dels malalts?
- Sóc honest i just amb tothom o alimento la cultura del rebuig?
- Incito els altres a fer el mal?
- Observo la moral conjugal i familiar ensenyada per l'Evangeli?
- Com compleixo la meva responsabilitat de l'educació dels meus fills?
- Honro els meus pares?

- He rebutjat la vida recentment concebuda?
- He col·laborat a fer-ho?
- Respecto el medi ambient?

En relació a mi mateix

- Sóc una mica mundà i poc creient?
- ¿Menjo, bec, fumo o em diverteixo en excés?
- ¿Em preocupo massa de la meva salut física, dels meus béns?
- Com utilitzo el meu temps?
- Sóc mandrós?
- M'agrada ser servit?
- ¿Estimo i cultivo la puresa de cor, de pensaments, d'accions?
- ¿Nodreixo venjances, alimento rancors?
- ¿Sóc misericordiós, humil i constructor de pau?

El llibre

Experiencia religiosa y fe

Romano Guardini

Des de molt jove, Guardini es va proposar elaborar un mètode adequat a la transmissió de la fe cristiana als seus contemporanis i als joves desconcertats per un entorn convuls. A aquesta tasca va consagrar els seus grans dots i una voluntat a prova de sacrificis. Per això el tema de la fe és un dels seus predilectes. «Sobre la vida de la fe», «Coneixement de la fe», «Existència creient», «Solament qui coneix Déu coneix l'home»... són algunes de les obres dedicades a descriure l'experiència creient. En aquest llibre s'agrupen diversos escrits relatius a la fe. En els primers l'autor intenta meditar el que haurà estat l'experiència religiosa en les albors de la història de les religions. Amb fina sensibilitat ens ajuda a experimentar els primers batecs del sentiment religiós en contemplar la naturalesa i els seus sorprenents fenòmens de llum i ombres, primavera i hivern, dia i nit...

Posem al centre el sagrament del perdó

Xavier Novell, bisbe de Solsona

El papa Francesc ha parlat sovint del sagrament del perdó. I ho ha fet sempre mostrant el tresor que conté i el bé immens que fa a la vida dels fidels. Ho féu en el document de convocatòria de l'Any Sant i, més recentment, en el discurs que feu als Missioners de la Misericòrdia previ al seu enviament.

El Papa demana que aquesta Quaresma sigui un temps especialment propici perquè tots els fidels visquin la gràcia del perdó a través del sagrament de la Reconciliació: "Ha arribat novament per a l'Església el temps d'encarregar-se de l'anunci alegre del perdó" (MV10); "Novament posem convençuts al centre el sagrament de la Reconciliació, perquè ens permet experimentar en carn pròpia la grandesa de la misericòrdia" (MV17).

El Sant Pare, a més, quan parla dels Missioners de la Misericòrdia, insta els bisbes a fomentar aquest sagrament: "Demano als germans bisbes que invitin i acullin aquests missioners, perquè siguin primer que res predicadors convincents de la misericòrdia. Que s'organitzin a les diòcesis "missions per al poble" de manera que aquests missioners siguin anunciadors de l'alegria del perdó. Que se'ls demani

de celebrar el sagrament de la Reconciliació per als fidels, perquè el temps de gràcia donat en l'Any Jubilar permeti a tants fills allunyats trobar el camí de tornada cap a la casa paterna. Que els Pastors, especialment durant el temps fort de la Quaresma, siguin sol·licitos a invitar els fidels a acostar-se 'al tron de la gràcia, a fi d'obtenir misericòrdia i aconseguir gràcia' (He 4,16)" (MV18).

La Missió Popular i la iniciativa "24 hores per al Senyor", que ja han tingut lloc a un bon nombre de parròquies, han estat mitjans a través dels quals molts heu tingut ocasió de confessar-vos. La majoria, però, seguint la tradició, us ho plantejareu durant la Setmana Santa. Us hi ajudarà les celebracions de preparació que s'organitzen a les parròquies.

Us convido a tots a confessar-vos, a preparar-vos-hi amb l'examen de 30 preguntes que el Papa ha proposat aquesta Quaresma. A més, us invito a rellegir la seva catequesi sobre aquest sagrament de fa dos anys on queda ben clar com ho hem de fer.

Tots els documents citats els trobareu penjats a la pàgina web de la diòcesi.

